

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 08.03.2006
KOM(2006) 102 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

**OM FEMTE RAPPORT FRA DEN STÅENDE ARBEJDSGRUPPE FOR SIKKER
TRANSPORT AF RADIOAKTIVT MATERIALE I DEN EUROPÆISKE UNION**

{SEK(2006) 306}

DA

DA

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA- PARLAMENTET

OM FEMTE RAPPORT FRA DEN STÅENDE ARBEJDSGRUPPE FOR SIKKER TRANSPORT AF RADIOAKTIVT MATERIALE I DEN EUROPÆISKE UNION

PRÆAMBEL

Transporten af radioaktivt materiale er i stadig vækst som følge af den voksende anvendelse heraf inden for medicin, landbrug, industri og forskning og transporten af nukleart materiale (nyt eller brugt brændsel) i forbindelse med fremstilling af kerneenergi, herunder de voksende mængder radioaktivt affald fra nedlukning af nukleare anlæg.

Som hovedregel forsendes der hvert år ca. halvanden million kolli (7 500 kolli hver eneste hverdag) i Den Europæiske Union. Modsat, hvad der er den almindelige opfattelse, knytter det radioaktive materiale sig ikke kun til fremstilling af elektricitet fra nuklear energi. I virkeligheden tegner transporten af radioaktivt materiale til elfremstilling (normalt benævnt "nukleart materiale") sig kun for en beskedent del af det samlede antal transporter af radioaktivt materiale. Langt størstedelen af disse forsendelser vedrører radioaktive lægemidler og andre radionuklider til medicinsk, videnskabelig og industriel anvendelse. Alligevel kan visse operationer give anledning til betydelig betænkelighed (såsom den nylige transport af plutonium fra USA til Frankrig).

I de seneste år er offentligheden blevet stadig mere kritisk over for spørgsmålene om transport af alle typer farligt materiale (Erika, Prestige). Dette gælder også radioaktivt materiale, selv om der ikke er sket ulykker eller indtrådt hændelser med sikkerhedsmæssige konsekvenser under transporten af sådant materiale.

Det er derfor nødvendigt at overvinde denne uberettigede mistillid til transporten af radioaktivt materiale og genskabe tilliden i offentligheden. Det er i dette øjemed vigtigt, at transportaktiviteterne gøres gennemsigtige, og at offentligheden inddrages. Desuden er det vigtigt, at det understreges, at denne aktivitet har samme sikkerhedsniveau overalt i EU (dvs. omfatter en harmonisering af transportproceduren, sikkerhedscertificeringen af kolliene, katastrofeprocedurerne osv.). Erfaringerne med krisestyring har vist, at en effektiv beslutningstagning fra myndighedernes side i stadig højere grad afhænger af tilliden i offentligheden og borgernes villighed til at deltage i den pågældende process. De nationale ansvarlige myndigheder og offentligheden og dens repræsentanter skal være velunderrettede om det overordnede sikkerhedsniveau på transportområdet. Dette er formålet med nærværende meddelelse.

PRÆSENTATION AF FEMTE RAPPORT

På Europa-Parlamentets begæring¹ har Kommissionen oprettet en stående arbejdsgruppe (SWG) af nationale eksperter med særlig kompetence på området sikker transport af radioaktivt materiale. SWG er et rådgivende udvalg, som sørger for udveksling af information

¹ Europa-Parlamentets beslutning offentliggjort i EFT C 40 af 15.2.1982, s. 43.

om anvendelsen af de forskrifter, der vedrører international transport af radioaktivt materiale (TRAM), såvel inden for EU som mellem EU's medlemsstater og tredjelande.

Ved hjælp af periodiske rapporter underretter Kommission via SWG's henstillinger Europa-Parlamentet og Rådet om situationen og udviklingen inden for transport af radioaktivt materiale.

SWG's foregående (fjerde) rapport indgår i en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet fra Kommissionen af 8. april 1998². Europa-Parlamentet vedtog den 14. februar 2001 en beslutning om meddelelsen fra Kommissionen³.

SWG's femte rapport er udarbejdet på baggrund af den nuværende situation efter EU's udvidelse den 1. maj 2004. I denne nye politiske situation er der som følge af forskellene mellem de nye og de gamle medlemsstater med hensyn til lovgivningsrammen for transport og de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre samme sikkerhedsniveau, et tydeligt behov for at tage visse spørgsmål med tilknytning til transport af radioaktivt materiel op på ny.

RESUMÉ AF DE VIGTIGSTE SPØRGSMÅL, DER BEHANDLES I FEMTE RAPPORT

Den rapport, der er knyttet til denne meddelelse, rummer den samlede viden, som en række europæiske eksperter og andre interesserede parter i transportsektoren er i besiddelse af, og udgør et vigtigt referencedokument for alle, der har et engagement på dette område.

SWG har gjort god brug af den omfattende ekspertise og viden, der har kunnet udledes af periodiske interne og internationale konferencer og møder, hvor der er drøftet transportspørgsmål. Hovedvægten i rapporten lægges på en række transportspørgsmål, som tiltrækker sig særlig opmærksomhed. De vigtigste spørgsmål er resumeret nedenfor.

Harmonisering af anvendelsen og håndhævelsen af transportkravene i medlemsstaterne

På det bestandig voksende marked for varehandel i det udvidede EU udgør overvågning af de eksisterende krav og påvisning af disses effektivitet en udfordring for de forskriftsmyndigheder, der har ansvaret for sikkerheden på dette særlige transportområde. Det er derfor vigtigt, at der fastlægges klare krav i EU. Selv om kravene er tydelige i de enkelte medlemsstater, er der ofte mindre forskelle mellem dem, og dette giver anledning til forvirring mellem medlemsstaterne imellem. Der er derfor øjensynlig al mulig grund til at harmonisere de forskriftsmæssige krav og licens- og inspektionsprocessernes bedømmelsesprocedurer. Efter at en række internationale krav (ADR⁴, RID⁵, ICAO⁶ og IMDG⁷) er efterlevet, findes der allerede stærkt ensartede nationale forskrifter; det er imidlertid vigtigt, at der sikres en ensartet efterlevelse af disse krav. Det mål kan nås, hvis der udvikles fælles bedømmelsesprocedurer for alle ansvarlige myndigheder.

² KOM(98) 155 endelig vedtaget af Kommission den 8.4.1998.

³ 65-0040/2001 endelig, ordfører Konstantinos Hatzidakis.

⁴ Den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR).

⁵ Reglementerne om international befordring af farligt gods på jernbaner (RID).

⁶ Organisationen for International Civil Luftfart - tekniske instrukser.

⁷ Den internationale kodeks for søtransport af farligt gods.

Siden januar 2005 har alle EU's medlemsstater på nær Irland og Malta været signatarstater af ADR, der gælder for international transport af farligt gods ad vej mellem alle EU's medlemsstater undtagen Malta, Cypern og Estland. Sammen med RID sikrer denne konvention fælles emballeringskrav og certificeringsstandarder.

Kontamineringsspørgsmål

Overfladekontamineringen på nogle kolli nukleart brændsel er et af de spørgsmål, som tiltrak sig interesse i offentligheden i 1990'erne umiddelbart efter den foregående rapport. Mange medlemsstater har undersøgt årsagerne til denne overfladekontaminering, og man er nået til enighed om, hvilke foranstaltninger der skal til for at begrænse overfladekontamineringen og formindske dens virkninger. For at imødekomme betænkelighederne er der imidlertid foretaget forbedringer af dekontamineringsaktiviteten, og de største kontamineringshændelser er nedbragt både i mængde og omfang. Uddannelsen og fremgangsmåderne er forbedret. Eksempelvis viser tyske erfaringer, at den løstsiddende overfladekontaminering siden genoptagelsen af forsendelserne i marts 2001 har været holdt langt under de tilladte grænser, fordi der var truffet egnede foranstaltninger. Disse omfatter procedurer for lastning, håndtering, transport, overførsel og losning af beholdere til brugt brændsel for at undgå kontaminering og forbedringer af dekontamineringsmetoderne, kontamineringsdetektionen og kontamineringsmålingen.

Sikkerhed under transport af radioaktivt materiale

Som følge af terrorangrebene den 11. september 2001 lægges der nu øget vægt på sikkerheden i forbindelse med alle nukleare aktiviteter, også transport. De internationale betænkeligheder ved sikkerheden i forbindelse med transport af radioaktivt materiale er dog ikke nye. Før den 11. september 2001 fandtes der en håndfast international beskyttelsesordning for transport af visse typer radioaktivt materiale. Som det er tilfældet for alle industrielle aktiviteter, er det imidlertid nødvendigt at nyvurdere tidligere approaches hensigtsmæssighed i lyset af de skiftende trusselsniveauer.

I december 2002 enedes De Forenede Nationers undersekspertudvalg om at medtage foranstaltninger til fremme af sikkerheden ved alle former for farligt gods transporteret af alle transportmidler i sine modelforskrifter. Under normale omstændigheder skulle alle disse sikkerhedsforanstaltninger derefter indarbejdes i de forskellige obligatoriske bestemmelser om de enkelte transportmidlers internationale transport af farligt gods. Derefter er det ved en revision af EF-direktiverne 94/55 (vejtransport) og 96/49 (jernbanetransport) med henblik på gennemførelse af ADR- og RID-bestemmelserne krævet, at medlemsstaterne anvender disse bestemmelser i den nationale lovgivning fra 1. juli 2005.

Uagtsom transport og ulovlig handel

Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) definerer ulovlig handel som enhver forsætlig (navnlig international) uautoriseret transport af eller handel med radioaktivt materiale i kriminelt øjemed. Der er siden 1993 indberettet 540 bekræftede handler til IAEA. Ca. 90 % af de indberettede handler vedrørte radioaktive kilder eller lavt beriget, naturligt og forarmet uran. Højest sandsynligt foregår der verden over flere handler end dem, der afsløres eller indberettes.

I EU danner den grundlæggende sikkerhedsnorms (BSS) bestemmelser om beskyttelse mod farerne ved ioniserende stråling grundlag for den nationale operationelle sikkerhed, medens der ikke findes nogen specifik forordning om forebyggelse af ulovlig handel.

I overensstemmelse hermed bør hver af Den Europæiske Unions medlemsstater indføre et system for anmeldelse, licensgivning, inspektion og håndhævelse for at tage hensyn til og kontrollere brug, oplagring, transport osv. af radioaktivt materiale. Inden for dette system henhører det under den enkelte operatørs (licenshavers) ansvar at redegøre for alt det materiale, der er i vedkommendes besiddelse, i overensstemmelse med den ansvarlige myndigheds krav. Desuden indeholder Rådets direktiv 2003/122/Euratom bestemmelser om kontrol af transport og oplagring af højaktive strålekilder.

I april 2004 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd (UNSC) resolution 1540⁸, i henhold til hvilken staterne skal sikre, at de har den rette infrastruktur til at imødegå den trussel, som en inddragelse af ikke-statslige aktører i ethvert aspekt ved spredning af masseødelæggelsesvåben (WMD) frembyder. Det besluttede, at staterne på ingen måde må støtte ikke-statslige aktører, der deltager i sådanne aktiviteter, og at staterne skal vedtage og håndhæve de love, der er nødvendige til forebyggelse af disse aktiviteter på deres område. Ifølge resolutionen skal staterne overvåge og kontrollere følsomme teknologier og materialer og følsomt udstyr på deres område. Desuden opfordres de stater, der har ressourcer og ekspertise til at bistå andre, som kan have behov for hjælp til at opfylde resolutionens krav, til at yde en sådan bistand. Denne resolution kan tjene som et retsgrundlag, der sætter skub i EU's bekæmpelse af ulovlig handel med radioaktivt materiale til brug i f.eks. almindelige bomber, der indeholder sådant materiale (dirty bombs).

Nødarangementer: samarbejde mellem medlemsstater

På trods af den massive brug af streng sikkerhedskontrol i henhold til de gældende forordninger er der sket transportulykker, som omfatter kolli indeholdende radioaktivt materiale, og dette vil ske igen. Det er nødvendigt med beredskabsaktioner for at sikre, at der opretholdes en strålingsbeskyttelse på et passende niveau.

I de fleste lande påhviler ansvaret først og fremmest transportvirksomheden og afsenderen, som skal udarbejde egne beredskabsplaner for sådanne hændelser og give de ansvarlige myndigheder meddelelse herom.

Det er vigtigt med kommunikation og samarbejde mellem medlemsstaterne. Gensidig bistand er vigtig, fordi en nødsituation kan have konsekvenser i flere lande. Desuden kan nogle lande være i besiddelse af særlige faciliteter, som kan hjælpe i en nødsituation et andet sted. Et samarbejde vil bidrage til at indføre ensartede approcher og integrerede reaktioner.

Anvendelse af INES på transport

Den internationale skala for nukleare hændelser (INES) er et instrument til formidling af den sikkerhedsmæssige betydning af en strålingsmæssig hændelse til medierne og offentligheden på samme måde, som der findes skalaer for omfanget af naturfænomener såsom jordskælv,

⁸ Vedtaget af Sikkerhedsrådet på dets 4956. samling den 28. april 2004.

storme og sneskred. INES blev indført på internationalt plan i 1991, men har i praksis kun været anvendt på nukleare anlæg og ikke på alle transporthændelser.

Varsling og rating er et godt middel til underretning af offentligheden og medierne om hændelser i forbindelse med transport af radioaktivt materiale. Det er også en god måde at dele erfaringer med andre lande på.

I juni 2001 arrangerede Europa-Kommissionen et møde med henblik på udveksling af synspunkter mellem eksperter og repræsentanter for de ansvarlige myndigheder i EU om anvendelse af INES på transporthændelser, hvor der er involveret radioaktivt materiale. Europa-Kommissionen rådførte sig med medlemsstaterne om det udkast til protokol om anvendelsen, der blev udarbejdet på dette møde. Det dokument, der blev drøftet på EU-plan, blev oversendt til IAEA, som anerkendte, at det var nødvendigt med en videreudvikling, hvis INES skulle anvendes fuldt ud på transport.

Ved enhver fremtidig videreudvikling skal der tages hensyn til det eksisterende varslingsystem for hændelser/ulykker, som siden den 1. januar 2003 har været obligatorisk i EU's medlemsstater i henhold til bestemmelserne i ADR og RID om transport af farligt gods. SWG har udtrykt bekymring for, at et dualt system ikke vil være egnet. INES-systemet anvendes derfor på et frivilligt grundlag i en prøveperiode med henblik på at indhøste praktiske erfaringer i medlemsstaterne.

Afvisning af forsendelse

Et vigtigt anliggende for brugerne af radioaktivt materiale er visse transportvirksomheders, havnes og lufthavnes afvisning af forsendelse. Der er problemer med alle transportmidler, til tider fordi der formodes at foreligge farer, der som regel ikke er håndgribeligt til stede.

Disse situationer, som har med formodninger og ikke med sikkerhedsspørgsmål at gøre, kan øve negativ indflydelse på den fremtidige transport ad søvejen. Afvisning af søtransport kan føre til øget transport ad landevej. Der er konstateret en lignende "afvisnings-"situation for lufttransport: efter nogle luftfartsselskabers opfattelse giver transport af radioaktivt materiale dem større problemer end økonomiske fordele, og de har besluttet ikke at udøve denne virksomhed. Nogle af de problemer, som transportvirksomhederne nævner, har tilknytning til negative opfattelser i offentligheden, problemer med arbejdskraften og ekstra omkostninger. Problemet med afvisning af forsendelse er, at radionuklider, der efter planen skal bruges til medicinsk forebyggelse, diagnosticering eller behandling, afskæres fra at nå frem til patienterne. Det er et særligt problem i dele af verden, hvor den eneste mulighed for transport af sådanne radionuklider er ad luftvejen. Det nuværende forskriftssystem giver tilstrækkelig sikkerhed, men rummer ikke særlige bestemmelser til fremme af hurtig distribution af isotoper til medicinske formål, når det er påkrævet.

TILTAG PÅ INTERNATIONALT PLAN OG PÅ FÆLLESSKABSPLAN

I de seneste år er sikkerhed under transporten blevet et anliggende af international betydning. I samråd og samarbejde med medlemsstaternes ansvarlige myndigheder og relevante internationale organisationer spiller IAEA fortsat en fremtrædende rolle for den internationale approach for regulering af transporten, idet målet er at nå til den bredest mulige konsensus om normerne for sikker transport af radioaktivt materiale.

Europa-Kommissionen bør vedblive med at spille en koordinerende rolle med henblik på at sikre sammenhæng mellem det arbejde, der udføres på henholdsvis EU-plan og internationalt plan. Denne aktivitet blev tidligere gennemført via SURE-programmet⁹ (1998-2002) og de støttede undersøgelser, der er beskrevet i afsnit 5.2 i rapporten.

Det understreges i femte rapport, at hvis denne aktivitet skal videreføres, skal der vedtages et nyt program for transportsikkerhed, som dækker seks hovedområder, og om fornødent tages lovgivningsmæssige initiativer.

- 1) Det første mål for dette program er at støtte den internationale undersøgelse og revision af transportforskrifterne og de dermed forbundne sikkerhedsforskrifter med henblik på at fremme sikkerheden.
- 2) Et andet mål er at fremme og styrke sikkerhedssystemet på transportområdet i overensstemmelse med den seneste videnskabelige og teknologiske udvikling og under skyldig hensyntagen til de aktuelle og planlagte metoder til og procedurer for transport af radioaktivt materiale.
- 3) Et tredje mål er at videreudbygge katastrofeberedskabet og -indsatsen og at forebygge ulovlig handel.
- 4) Et fjerde mål er at bistå og vejlede EU's nye medlemsstater på områderne udvikling og virkeliggørelse af deres nationale lovgivningsinfrastruktur. Formålet hermed er at sikre en ensartet og konsistent fortolkning og anvendelse af EU's krav (dvs. omfattende sikkerhedsnormer, bestemmelser, god praksis og operationsprocedurer) på alle transportens niveauer.
- 5) Et femte mål er at fremme en gennemsigtig formidling af information til og kommunikation med offentligheden og medierne med henblik på at forbedre offentlighedens opfattelse af transportsikkerheden.
- 6) Endelig kan nævnes et mål om at formindske antallet af afvisninger af forsendelser og at fjerne de konkurrencemodvirkende faktorer.

FORSLAG, DER KAN SIKRE ET SKRIDT FREMAD

Den seneste undersøgelse¹⁰, der blev finansieret af Kommissionen i 2004, og som vedrørte EU-staternes certificeringsmetoder med henblik på at muliggøre fælles godkendelse af kolli, førte til drøftelser både i SWG og internationalt på IAEA-plan. En af undersøgelsens henstillinger er, at "Europa-Kommissionen bør udvikle et harmoniseret omfattende vejledningsmateriale og oversende dette til IAEA med henblik på en verdensomspændende

⁹ Rådets beslutning af 14. december 1998 om et flerårigt program (1998-2002) for aktioner inden for den nukleare sektor vedrørende sikkerhed i forbindelse med transport af radioaktivt materiale samt sikkerhedskontrol og vedrørende industrisamarbejde med henblik på at fremme visse sikkerhedsaspekter i kernekraftanlæggene i de lande, der på nuværende tidspunkt deltager i TACIS-programmet (1999/25/Euratom).

¹⁰ Undersøgelse af EU-staternes og ansøgerlandenes certificeringsmetoder og dermed forbundne henstillinger med henblik på at muliggøre fælles godkendelse/certificering af kolli med tilknytning til national og international transport af radioaktivt materiale. Afsluttende rapport til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Kontrakt nr. 4.1020/D/02-001.

harmonisering, hvis en sådan er mulig".

De, der drøftede dette spørgsmål, var enige om, at en standardvejledning for ansøgere ville bidrage til at udvikle harmoniserede approcher for godkendelse af kolli og lette den ansvarlige myndigheds godkendelse af ikke-interne kolli. Der kan opstå harmoniseringsspørgsmål i alle den komplicerede gennemførelseskædes led, og disse kan variere fra stat til stat. Som eksempler kan nævnes forskellig fortolkning af bestemmelserne, variationer i de modale og nationale gennemførelsesplaner, forskellige tidsrammer for og krav til transportkolli i de forskellige lande, som transporten kan foregå gennem, osv. Industrien står også i stadig højere grad over for komplicerede og ofte indviklede ruteplaner som følge af licenskravene og de foreliggende transportmuligheder. Dette kan føre til øgede transportomkostninger, forsinkelser i forsendelsen og andre forsendelsesruter end den direkte vej.

Et forslag til EU-lovgivning om harmonisering af procedurerne for og de administrative krav til transport af radioaktivt materiale synes at være både stærkt tiltrængt og gavnligt. Dette forslag bør omfatte en harmonisering af transportdokumentationen for at sikre, at én medlemsstats certificering af kolli godtages af alle andre EU-stater. En sådan harmonisering bør sikre en nødvendig stabil platform for transportvirksomheden og en videreudvikling af bedste praksis for faciliteter.

Et andet lovgivningsinitiativ kunne vedrøre et andet område, der giver anledning til betænkeligheder: nødarrangementer. Det er af den allerstørste betydning, at myndighederne holdes behørigt underrettet om detaljerne i en transporthændelse og dens sikkerhedsmæssige betydning. Rapporter baseret på ensartede krav ville gøre en hurtig indberetning og om fornødent en hurtig intervention lettere. En ensartet gennemførelse i Den Europæiske Union af den internationale skala for nukleare hændelser (INES) og den dermed forbundne vejledning vil sikre et fælles system for anmeldelse af hændelser/ulykker under transport af radioaktivt materiale og desuden en fælles metode for medlemsstaternes ansvarlige myndigheders bedømmelse af de forskellige typer hændelser/ulykker. Hvis der ikke træffes nogen foranstaltninger, kan en frivillig anvendelse af skalaen føre til, at skalaen anvendes uensartet til rating og indberetning af hændelser eller måske slet ikke anvendes. Under henvisning til subsidiaritetsprincippet kan ovennævnte mål i form af hurtig og gennemsigtig kommunikation således bedre opfyldes på fællesskabsplan.

Medierne og EU's borgere og deres repræsentanter vil derved få et fælles og ensartet grundlag for en forståelse af hændelsers/ulykkers alvor i forbindelse med transport af radioaktivt materiale.

Endelig er det nødvendigt at bedømme og forstærke de sikkerhedsmæssige foranstaltninger i forbindelse med transport af radioaktivt materiale i EU. Efter terrorangrebene i september 2001 blev der indledt en lang række drøftelser med det formål at bedømme risiciene i forbindelse med fjendtlige anslag mod den nukleare sektor og transporten af radioaktivt materiale. På IAEA-plan er man ved at udarbejde disse bestemmelser, og de vil efter planen munde ud i en række henstillinger. Situationen er ikke i øjeblikket fuldt tilfredsstillende, fordi lovgivningen er blevet udviklet efter en stykvis approach. Den overordnede ramme er først begyndt at tage form, og det vil være nødvendigt hurtigt at udfylde lakunerne. Vanskelighederne skyldes de uensartede formål med de henstillinger, lovgivninger og konventioner, der findes i øjeblikket. En sammenhængende approach bør omfatte hele leveringskædens sikkerhed: erhvervelse af radioaktivt materiale (RAM), transport, brug,

oplagring og endelig bortskaffelse af RAM. Den eksisterende lovgivning og de eksisterende henstillinger bør indpasses i en overordnet ramme af konventioner om sikkerhed, hvor den specifikke lovgivning udvikles på et ad hoc-grundlag alt efter egenarten af det pågældende farlige gods.

KONKLUSIONER

Debatten om en sikker energiforsyning i Den Europæiske Union og spørgsmålet om emissioner af drivhusgasser har ført til fornyet interesse i kerneenergi. Det har givet sig udslag i et fornyet behov for fællesskabsforanstaltninger i den nukleare sektor uafhængigt af medlemsstaternes energipolitiske valg. Kommissionen har påtaget sig at udarbejde og fremsætte forslag, som kan bane vej for en sand fællesskabsapproach for nuklear sikkerhed og for hurtige fremskridt hen imod bæredygtige løsninger med hensyn til forvaltning af radioaktivt affald. Eftersom transporten af radioaktivt materiale er en særdeles vigtig del af processen, udgør den også en vigtig bestanddel af dette arbejde. Transportaktiviteten er vigtig for en særdeles bred vifte af gavnlige anvendelser: elfremstilling og mange industrielle, medicinske og andre anvendelser, herunder bortskaffelse af eksisterende materiale, når det ikke længere er nødvendigt. Den vil derfor blive godttaget, hvis folk har tillid til, at den er sikker. I årtier har anvendelsen af lovgivningsmæssige krav i et sikkerhedsbevidst arbejdsmiljø blandt transportvirksomhederne ført til særdeles gode sikkerhedsmæssige resultater med hensyn til transport af radioaktivt materiale. For at opretholde disse sikkerhedsmæssige resultater bør kontrolorganerne og industrien til stadighed omvurdere metoderne i lyset af den ændrede teknologi og fremskridtene i bedømmelsesteknikkerne. Europa-Kommissionen vil bestræbe sig på sammen med medlemsstaterne og alle interesserede parter at udarbejde forslag, der kan sikre, at det fornødne sikkerhedsniveau nås via lovgivning med henblik på harmonisering, når det er nødvendigt, og via fælles bedømmelse af kontrolorganernes og industriens resultater. De foranstaltninger, der er beskrevet ovenfor, vil sikre, at reglerne efterleves på behørig vis overalt i Den Europæiske Union, at beskyttelsen af offentligheden står i et rimeligt forhold til de formodede risici, og at disse risici vurderes fornuftigt og præsenteres på gennemsigtig vis.